

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 02/04/2026

Αριθμός απόφασης: 1410

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α3

Ταχ. Δ/νση : Φιλαδελφείας 8 και Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 13 12 349

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 72 του ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 58)

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 968/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει

γ. της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2014) με θέμα «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής»

δ. της με αριθ. Α.1165/22.11.2022 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα: «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το διαδικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ» (ΦΕΚ 6009/τ.Β' /25.11.2022)

2. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών

3. Την με αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 /τ. Β' /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής»

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 03.11.2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή του νομικού προσώπου με την επωνυμία και ΑΦΜ, με αντικείμενο κύριας δραστηριότητας «Υπηρεσίες υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης», έδρα στην επί της οδού και αρ. νομίμως εκπροσωπούμενου από τον με ΑΦΜ:, κατά της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) απόρριψης από την Προϊσταμένη του ΚΕΦΟΔΕ Αττικής, της με κωδικό αιτήματος δήλωσης επιφύλαξης κατ' άρθρο 24§1 του ν.5104/2024 (ΚΦΔ) επί της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2024, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Το με αριθμ. πρωτ. ΔΕΔ Ε12026/03.03.2026 υπόμνημα του προσφεύγοντος νομικού προσώπου.

6. Την υπ' αριθμ. /03.03.2026 απόφαση του Προϊσταμένου της ΔΕΔ περί παράτασης της προθεσμίας έκδοσης απόφασης επί της ως άνω ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Τις απόψεις της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΔΕ Αττικής.

8. Την εισήγηση της ορισθείσας υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 03.11.2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σύντομο ιστορικό

Με την υπ' αριθ. Φ51020/5054/113 απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (ΦΕΚ Β' 410/ 22.02.2013), εγκρίθηκε το καταστατικό του Ταμείου Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων (ΤΕΑΥΕΤ), το οποίο καταρτίστηκε

με το υπ' αριθ./06.02.2013 συμβολαιογραφικό έγγραφο του Συμβολαιογράφου

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού το Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων (TEAYET) αποσκοπεί στην παροχή επαγγελματικής ασφαλιστικής προστασίας στους ασφαλισμένους και δικαιούχους των παροχών για τους ασφαλιστικούς κινδύνους γήρατος, αναπηρίας και θανάτου. Για τον σκοπό αυτό χορηγεί παροχές σε χρήμα που καταβάλλονται περιοδικώς.

Το προσφεύγον Νομικό Πρόσωπο, υπέβαλε εμπρόθεσμα την με αριθμό/07.07.2025 αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων, φορολογικού έτους 2024, με την οποία δήλωσε φορολογητέα κέρδη από έσοδα από την κινητή και ακίνητη περιουσία του (εισοδήματα από ακίνητη περιουσία, από κεφάλαιο, από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου κλπ) ύψους 15.877.008,93 €.

Παράλληλα, με την ηλεκτρονικώς κατατεθείσα αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων φορολογικού έτους 2024, συνυπέβαλε ρητή, ειδική κι αιτιολογημένη επιφύλαξη, κατ' άρθρο 24§1 του ν.5104/2024 (ΚΦΔ), με την οποία αιτήθηκε την αναγνώριση ως αφορολόγητων του συνόλου των δηλωθέντων κερδών, ύψους 15.877.008,93 € δεδομένου ότι αυτά συνιστούν έσοδα που πραγματοποιήθηκαν κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του.

Η υπό κρίση επιφύλαξη κατατέθηκε ηλεκτρονικά στο ΚΕΦΟΔΕ Αττικής και έλαβε κωδικό αιτήματος

Με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας των ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή στο ΚΕΦΟΔΕ Αττικής της δήλωσης επιφύλαξης, απορρίφθηκε σιωπηρά η επιφύλαξη του Νομικού Προσώπου σχετικά με την με αριθμό/ υποβληθείσα αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2024, και συγκεκριμένα με την καταχώριση σε αυτήν συνολικών φορολογητέων κερδών ύψους 15.877.008,93 €.

Το προσφεύγον Νομικό Πρόσωπο, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να εξαφανισθεί ή άλλως να τροποποιηθεί η τεκμαιρόμενη (σιωπηρή) απόρριψη, και να επιστραφεί εντόκως κάθε ποσό που καταβλήθηκε ή θα καταβληθεί εκούσια ή αναγκαστικά στο Ελληνικό Δημόσιο, δυνάμει της προσβαλλόμενης πράξης της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΔΕ Αττικής, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι τα έσοδα που έχουν προκύψει από την επενδυτική στρατηγική του Ταμείου και προέρχονται από την αξιοποίηση του ασφαλιστικού του κεφαλαίου όπως μισθώματα ακινήτων, τόκοι καταθέσεων και μερίσματα, συνιστούν κατά την έννοια του άρθρου 45 περ. γ' του ν.4172/2013 (ΚΦΕ), έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη εκπλήρωσης του καταστατικού του σκοπού, τα οποία πλήρως και εκ του νόμου απαλλάσσονται από την επιβολή

φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και οντοτήτων επ' αυτών. Η επενδυτική στρατηγική επομένως δεν μπορεί να θεωρηθεί άσκηση εμπορικής δραστηριότητας, αλλά μέρος της αναγκαίας διαχείρισης των κεφαλαίων του Ταμείου κατά την επιδίωξη του σκοπού του, δεδομένης της κατάργησης οποιασδήποτε οικονομικής ενίσχυσης από το κράτος.

Προς επίρρωση των ισχυρισμών του, επισυνάπτει την με αριθμό 1733/2024 απόφαση του ΣΤΕ, σύμφωνα με την οποία γίνεται δεκτό ότι τα έσοδα του Ταμείου Αυτασφάλειας Προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΤΑΠΕΤΕ) που προέρχονται από περιουσία που έχει προκύψει από την αξιοποίηση, διαχρονικά, του ασφαλιστικού του κεφαλαίου προς τον σκοπό της διασφάλισης της βιωσιμότητάς του, αποτελούν, κατά ρητή πρόβλεψη του Καταστατικού του πόρους που χρησιμοποιεί για να χρηματοδοτήσει τις καταβαλλόμενες από αυτό εφάπαξ παροχές προς τους ασφαλισμένους του. Επομένως, συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 45 περ. γ' του ν.4172/2013 (ΚΦΕ), έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη εκπλήρωσης των καταστατικών του σκοπών και δεν αποτελούν αντικείμενο του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και οντοτήτων.

Επειδή στο άρθρο 22 «Υποβολή φορολογικής δήλωσης» του ν.5104/2024 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι:

«1. α) Ο υπόχρεος σε υποβολή φορολογικών δηλώσεων υποβάλλει τις φορολογικές δηλώσεις στη Φορολογική Διοίκηση κατά τον χρόνο που προβλέπεται από την οικεία φορολογική νομοθεσία.

[...]»

Επειδή στο άρθρο 24 «Δήλωση με επιφύλαξη» του ν.5104/2024 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι:

«1. Όταν ο φορολογούμενος αμφιβάλλει σχετικά με την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης, έχει δικαίωμα να υποβάλει φορολογική δήλωση με επιφύλαξη, η οποία πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται άκυρη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα. Ο Διοικητής δύναται να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό της φορολογητέας ύλης για την οποία διατυπώθηκε η επιφύλαξη μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από την υποβολή της δήλωσης. Σε περίπτωση απόρριψης της επιφύλαξης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης, ο φορολογούμενος μπορεί να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 72.»

Επειδή στο άρθρο 45 «Υποκείμενα του φόρου» του ν.4172/2013 (ΚΦΕ) ορίζεται ότι:

«Σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων υπόκεινται:

[...]

γ) τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που συστήθηκαν στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή και στα οποία περιλαμβάνονται και τα κάθε είδους σωματεία και ιδρύματα, με εξαίρεση μόνο τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου [...]

Επειδή στην υπ' αριθμ. ΠΟΛ1044/2015 απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων με θέμα: «Κοινοποίηση των διατάξεων των άρθρων 44, 45 και 46 του νέου ΚΦΕ (Ν.4172/2013)» ορίζεται ότι:

«[...]

Τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων με εξαίρεση τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο επιβολής φόρου εισοδήματος. Ενδεικτικά αναφέρονται περιπτώσεις τέτοιων εσόδων, όπως οι εισφορές (συνδρομές) και τα δικαιώματα εγγραφής των μελών τους, τα έσοδα από εράνους, κρατικές επιχορηγήσεις, χορηγίες ιδιωτών ή επιχειρήσεων, δωρεές τρίτων, λαχειοφόρους κληρώσεις, από διαφημίσεις που καταχωρούνται σε περιοδικά που εκδίδονται και διανέμονται μόνο στα μέλη τους δωρεάν, καθώς και τα έσοδα από τη διάθεση φυλλαδίων και λοιπών εντύπων πνευματικού περιεχομένου των Ιερών Μονών (σχετική η Γνμδ ΝΣΚ 389/2000).

Αντίθετα, τα έσοδα που αποκτούν τα πιο πάνω πρόσωπα από δραστηριότητα η οποία δεν συνιστά άσκηση της μη κερδοσκοπικής αποστολής τους αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, έστω και αν διατίθενται για την εκπλήρωση του μη κερδοσκοπικού σκοπού τους, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. γ' του άρθρου 45 του Ν. 4172/2013, μόνο τα έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας (σχετ. η αριθ. 383/1973 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους). Έσοδα που αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, πέραν αυτών που προέρχονται από κεφάλαιο (τόκοι, εισόδημα από ακίνητη περιουσία, κ.λπ.) και υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, είναι για παράδειγμα και οι συνδρομές από τρίτους - μη μέλη, τα έσοδα από την έκδοση και πώληση περιοδικών, βιβλίων, εντύπων, κ.λπ. σε τρίτους - μη μέλη των πιο πάνω προσώπων καθώς και από τις διαφημίσεις που καταχωρούνται σε αυτά, τα έσοδα από τις διαφημίσεις σε φανέλες αθλητικών σωματείων, τα έσοδα (δίδακτρα) από λειτουργία ιδιωτικών σχολείων, εργαστηρίων, κ.λπ., τα έσοδα από την πώληση εικόνων, από την εκμετάλλευση ξενώνων και ραδιοφωνικών σταθμών από τις Ιερές Μονές, κ.λπ.

Επισημαίνεται ότι σε κάθε περίπτωση η διαπίστωση της πραγματοποίησης εσόδων κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού των πιο πάνω προσώπων ανάγεται, ως θέμα πραγματικό,

στην ελεγκτική αρμοδιότητα της φορολογικής αρχής, η οποία κρίνει επί του τεταγμένου σκοπού τους και για τον τρόπο κτήσης και διάθεσης των εσόδων τους.

[...]

Επειδή στην υπ' αριθμ. 1733/2024 απόφαση του ΣτΕ ορίζεται ότι:

«[...]

6. Επειδή, εξάλλου, από τον συνδυασμό των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος συνάγεται ότι η κοινωνική ασφάλιση αναγνωρίζεται από το Σύνταγμα ως θεσμική εγγύηση των εργαζομένων, στο πλαίσιο της οποίας ο κοινός νομοθέτης, διαθέτοντας ευρεία προς τούτο εξουσία και λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, θέτει τους κανόνες για την ασφαλιστική κάλυψη και προστασία του εργαζόμενου πληθυσμού έναντι συγκεκριμένων ασφαλιστικών κινδύνων (όπως είναι το γήρας, ο θάνατος, η αναπηρία, η ασθένεια, η ανεργία), με γνώμονα αφενός την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου και την εξυπηρέτηση της αναλογιστικής βάσης, στην οποία στηρίζεται η οικονομία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή την προστασία της βιωσιμότητας των κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών, χάριν και των μελλοντικών γενεών, και αφετέρου τη διασφάλιση υπέρ των συνταξιούχων, οι οποίοι με την εργασία τους συνέβαλαν στη δημιουργία του δημόσιου πλούτου, ενός ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης, όσο το δυνατόν εγγύτερου σε εκείνο που είχαν κατακτήσει κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου. Μεταξύ των παροχών, οι οποίες κατατείνουν στον ανωτέρω σκοπό, δεν είναι μόνον οι περιοδικές παροχές (συντάξεις, κύριες και επικουρικές, μερίσματα, βοηθήματα) αλλά και οι εφάπαξ παροχές που χορηγούνται κατά τη συνταξιοδότηση, οι οποίες, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, είναι δημοσίου δικαίου κοινωνικοασφαλιστικές παροχές (ΑΕΔ 3, 4, 5/2007, ΣτΕ 121/2012, 1554, 2429/2018 εππαμ.), υπαγόμενες και αυτές στο καθεστώς προστασίας του άρθρου 22 παρ. 5 του Συντάγματος. Αυτό ισχύει ακόμη και στην περίπτωση εκείνη, κατά την οποία οι εφάπαξ παροχές χορηγούνται από φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίοι οργανώνονται από το νομοθέτη ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, προερχόμενα από μετατροπή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου συνοδευόμενη από μεταφορά της περιουσίας τους στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, εφόσον τα τελευταία εξακολουθούν να αποτελούν φορείς υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης: εφόσον, δηλαδή, η υπαγωγή στην ασφάλισή τους είναι υποχρεωτική για τους ασφαλισμένους τους, οι οποίοι καταβάλλουν υποχρεωτικώς ασφαλιστικές εισφορές ορισμένου ύψους, διέπονται δε οι εν λόγω ασφαλιστικοί φορείς από ειδικό κανονιστικό πλαίσιο, όπως εκείνο της εκτιθέμενης στην επόμενη σκέψη παραγράφου 20 του άρθρου 6 του ν. 3029/2002 (ΣτΕ 1554, 2429/2018 εππαμ., πρβλ. ΣτΕ 1726/2016 εππαμ., 960/2017 εππαμ.). Περαιτέρω, το ασφαλιστικό κεφάλαιο από το οποίο αντλούνται οι εφάπαξ παροχές, εφόσον

σχηματίζεται αποκλειστικώς ή κατά κύριο λόγο από εισφορές είτε μόνο των ασφαλισμένων είτε και του εργοδότη που τους απασχολεί, ανεξαρτήτως μάλιστα του ύψους των εισφορών του τελευταίου, φέρει αμιγώς ανταποδοτικό χαρακτήρα (ΣΤΕ 2679/2011 Ολομ., 1554,2429/2018 επταμ. κ.ά., πρβλ. ΑΕΔ 3, 4, 5/2007). Η προστασία της βιωσιμότητας του οικείου ασφαλιστικού φορέα και η διασφάλιση της ακεραιότητας του ασφαλιστικού του κεφαλαίου αποτελεί υποχρέωση του νομοθέτη, ο οποίος, όταν διαπιστώνει μεταβολή των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, εγκυμονούσα κινδύνους για τη βιωσιμότητα αυτού, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, όπως είναι η αναπροσαρμογή των ασφαλιστικών παροχών και εισφορών και ο επανακαθορισμός των προϋποθέσεων θεμελίωσης του ασφαλιστικού δικαιώματος (ΣΤΕ 1554, 2429/2018).

7. Επειδή, περαιτέρω, το «Ταμείο Αυτασφαλείας Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης» (ΤΑΠΕΤΕ) ιδρύθηκε το 1926 ως αυτοτελής και αυτόνομος Οργανισμός του ιδιωτικού δικαίου, διεπόμενος από τις διατάξεις του Κανονισμού του και με σκοπό την καταβολή εφάπαξ παροχής στους ασφαλιζόμενους σε αυτό, ενώ με το ν.δ. 2626/1953 (Α' 293) το Ταμείο αναδιοργανώθηκε ως ειδικό «Ταμείον Αυτασφάλισεως Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης» και μετατράπηκε από νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Ακολουθώντας, όμως, με την Φ.80000/30226/1366/14.1.2004 κοινή απόφαση των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Β' 27), εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 20 του άρθρου 6 του ν. 3029/2002 «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης» (Α' 160), όπως η παράγραφος αυτή τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 35 παρ. 6 του ν. 3220/2004 (Α' 15), του άρθρου 20 παρ. 7 του ν. 3232/2004 (Α' 48), του άρθρου 63 παρ. 3 του ν. 3518/2006 (Α' 272) και του άρθρου 138 παρ. 8 του ν. 3655/2008 (Α' 58), το ΤΑΠΕΤΕ μετατράπηκε σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και εγκρίθηκαν η εκπονηθείσα τον Δεκέμβριο του έτους 2003 αναλογιστική μελέτη του Ταμείου και το καταστατικό αυτού. Περαιτέρω, κατ' επίκληση της ίδιας εξουσιοδοτικής διάταξης θεσπίστηκε η Φ.80000/35187/1180/19.12.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας με θέμα «Τροποποίηση του Καταστατικού του Ταμείου Αυτασφάλειας Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος» (Β' 3239), με την οποία αναπροσαρμόστηκε το καταβαλλόμενο από το ΤΑΠΕΤΕ εφάπαξ βοήθημα, και μάλιστα αναδρομικώς. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Καταστατικού, όπως διαμορφώθηκε με τις ως άνω κοινές υπουργικές αποφάσεις, «[π]όροι του Ταμείου είναι: Α) Εισφορά μελών: α) 5,5% επί του συνόλου των τακτικών αποδοχών, των αμοιβών για υπερεργασία ή υπερωριακή εργασία και κάθε άλλης αμοιβής και παροχής πέραν των ανωτέρω, εκτός αν πρόκειται για παροχές επί των οποίων λόγω της φύσης τους δεν παρακρατούνται από την Τράπεζα εισφορές υπέρ του Ταμείου. β) [...] Β) Οικειοθελής εισφορά 2% από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος εφ' όλων των κατά την προηγούμενη παράγραφο αποδοχών του ασφαλισμένου Προσωπικού κατά την 31/12/2013

καθώς και των υπαλλήλων των τένος Τραπεζών FBB και ProBank που θα ασφαλιστούν στο Ταμείο. Η εισφορά αυτή θα αρχίσει να καταβάλλεται στο Ταμείο από 1/1/2014 μαζί με την εισφορά των μελών αυτού. Γ) Οι πρόσοδοι από την περιουσία του Ταμείου. Δ) Κάθε χαριστική παροχή προς το Ταμείο. Ε) [...]». Τέλος, όπως είναι γνωστό στο Δικαστήριο από προηγούμενη διαδικαστική του ενέργεια (ΣΤΕ 1554, 2429/2018 επταμ.), από το έτος 2008 το ΤΑΠΕΤΕ παρουσίασε αναλογιστικό έλλειμμα, ενόψει δε της επιδείνωσης της οικονομικής του κατάστασης και προκειμένου να εξασφαλισθεί η βιωσιμότητά του και η «διατηρησιμότητα» του ασφαλιστικού κεφαλαίου, είχε εφαρμόσει σειρά μέτρων προκειμένου να αποκαταστήσει την αναλογιστική του ισορροπία. Για τη λήψη των μέτρων αυτών το ΤΑΠΕΤΕ στηρίχθηκε στην αναλογιστική μελέτη της Ernst & Young, από την οποία προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι α) το επενδυτικό κεφάλαιο του ΤΑΠΕΤΕ αποτελείται κατά 24,9% από μετοχές της Εθνικής Τράπεζας, κατά 8,2% από ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, κατά 9,4% από ακίνητα και κατά 22,8% από καταθέσεις, β) το έτος 2012 το Ταμείο έπαυσε να καταβάλλει εφάπαξ παροχές (ή τμήμα αυτών), λόγω του θέματος βιωσιμότητας που είχε ανακύψει, με τις μη καταβληθείσες παροχές να ανέρχονται στις 31.12.2012 σε 16.000.000 ευρώ, γ) για την κάλυψη των ταμειακών αναγκών του, το Ταμείο είχε συνάψει τέσσερα (4) δάνεια με την Εθνική Τράπεζα και ένα (1) με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με τις οφειλές από αυτά να ανέρχονται σε 105.632.945,00 ευρώ.

[...]

9. Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων που εκτέθηκαν στις σκέψεις 5-7, συνάγονται τα εξής: Η απόφαση περί επένδυσης των εισφορών των ασφαλισμένων σε κινητές αξίες και ακίνητα δεν συνιστά εκδήλωση πλήρους διαχειριστικής ελευθερίας του ΤΑΠΕΤΕ, το οποίο, μολονότι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, αποτελεί φορέα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης· αντιθέτως, αποσκοπεί στην προστασία, ενόψει της διαπιστούμενης μεταβολής των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, του ασφαλιστικού κεφαλαίου από πληθωριστικούς και συναφείς κινδύνους που συνεπάγονται την απομείωση της αξίας του και επηρεάζουν, κατ' επέκταση, τη βιωσιμότητα του φορέα, συνιστάμενη στη δυνατότητά του να εκπληρώνει στο διηνεκές και με ίδιους, καταρχήν, πόρους, δηλ. χωρίς κρατική χρηματοδότηση, τον θαλάπμενο στο Σύνταγμα καταστατικό του σκοπό, δηλαδή τη χορήγηση (δημοσίου δικαίου) εφάπαξ κοινωνικοασφαλιστικών παροχών. Για τον λόγο, άλλωστε, αυτόν το προϊόν του επενδυτικού χαρτοφυλακίου περιλαμβάνεται, κατά ρητή πρόβλεψη του-εγκριθέντος με κοινή υπουργική απόφαση- καταστατικού του Ταμείου, μεταξύ των πόρων του, μέσω των οποίων εκπληρώνει τον καταστατικό του σκοπό, εντασσόμενο στο ασφαλιστικό του κεφάλαιο· και τούτο ανεξαρτήτως εάν οι εν λόγω πόροι συμβάλλουν κατά τρόπο ουσιώδη στον σχηματισμό του τελευταίου. Από αυτά παρέπεται ότι οι πρόσοδοι από την (κινητή και ακίνητη) περιουσία του ΤΑΠΕΤΕ, η οποία έχει διαμορφωθεί διαχρονικά προεχόντως από την απόδοση του

κεφαλαίου που προέκυψε από τις καταβαλλόμενες εισφορές των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα, συνιστούν έσοδά του που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του, κατά την έννοια του άρθρου 45 περ. γ' του ν. 4172/2013 και, για τον λόγο αυτό, δεν αποτελούν αντικείμενο του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και οντοτήτων.

10. Επειδή, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτουν τα εξής: Το αναιρεσείον, με την 30363/22.6.2018 δήλωση που υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών διατύπωσε ρητή επιφύλαξη, κατ' άρθρο 20 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), σχετικά με τη μη υπαγωγή σε φόρο εισοδήματος των δηλωθέντων εισοδημάτων του, συνολικού ύψους 9.715.064,14 ευρώ, προερχόμενων από εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης ακίνητης περιουσίας (7.982.094,56 ευρώ), εκμίσθωση ακινήτων (167.456 (ευρώ), μερίσματα (73.494,23 ευρώ), τόκους καταθέσεων (308.494,23 ευρώ) και τόκους ομολόγων Δημοσίου (1.183.477,95 ευρώ). Προς τούτο, ισχυρίσθηκε ότι τα προεκτεθέντα έσοδα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 περ. γ' του ν. 4172/2013, δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, δεδομένου ότι πραγματοποιήθηκαν κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του Ταμείου και προκειμένου να είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τους ασφαλισμένους του, ενώ τυχόν μη αναγνώριση προς απαλλαγή των εσόδων αυτών προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 5, 78 παρ. 1 και 22 παρ. 5 του Συντάγματος. Επίσης, ζήτησε να του επιστραφεί, μετά την αποδοχή της επιφύλαξης, ως αχρεωστήτως καταβληθείς ή παρακρατηθείς, φόρος εισοδήματος συνολικού ύψους 3.155.653,36 ευρώ. Η ως άνω επιφύλαξη απορρίφθηκε σιωπηρώς από τον Προϊστάμενο της ως άνω Δ.Ο.Υ., ενδικοφανής δε προσφυγή που αναιρεσείοντος κατά της σιωπηρής απόρριψης απορρίφθηκε ομοίως με την 461/29.1.2019 απόφαση του ως άνω Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ., με την αιτιολογία ότι τα επίμαχα εισοδήματα αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, διότι δεν πρόκειται για έσοδα που πραγματοποιήθηκαν κατά την εκπλήρωση του σκοπού του Ταμείου, κατά την έννοια της ως άνω διάταξης (αρ. 45 περ. γ' του ν. 4172/2013) και κατ' επίκληση της ΠΟΛ.1044/10.02.2015, κατά την οποία τα έσοδα που αποκτούν τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα από δραστηριότητα η οποία δεν συνιστά άσκηση της μη κερδοσκοπικής αποστολής τους αποτελούν αντικείμενο φορολογίας, έστω και αν διατίθενται για την εκπλήρωση του μη κερδοσκοπικού σκοπού τους. Προσφυγή κατά της 461/29.1.2019 απόφασης απορρίφθηκε με την ήδη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, το δικάσαν διοικητικό εφετείο, λαμβάνοντας υπόψη ότι α) με την ως άνω διάταξη του άρθρου 45 του ν. 4172/2013 ο νομοθέτης, θέτοντας σε νέα βάση τη φορολογία εισοδήματος των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, όρισε τα υποκείμενα του φόρου εισοδήματος, στα οποία περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων και τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, των οποίων εξαίρεσε από τον φόρο, κατά τη ρητή επιταγή της ως άνω περ. γ' της διάταξης αυτής, αποκλειστικά τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται προς εκπλήρωση

του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο του φόρου, β) σκοπός του αναιρεσειόντος νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είναι η ασφάλιση των μελών του στην περίπτωση αποχώρησής τους από την υπηρεσία της Εθνικής Τράπεζας, για την καταβολή εφάπαξ παροχής, γ) η επίμαχη παροχή έχει αμιγώς ανταποδοτικό χαρακτήρα και σχηματίζεται μόνο από ασφαλιστικές εισφορές και δ) ναί μεν στις περιπτώσεις Γ και Δ του άρθρου 4 του Καταστατικού του ΤΑΠΕΤΕ προβλέπονται ως πόροι του Ταμείου, πλην των ασφαλιστικών εισφορών, και άλλα έσοδα (οι πρόσοδοι, γενικά, της περιουσίας του και κάθε χαριστική παροχή προς αυτό), τα έσοδα όμως αυτά, δεν προκύπτει ότι συνέβαλαν στον σχηματισμό του ασφαλιστικού κεφαλαίου του Ταμείου, έκρινε ότι τα προερχόμενα από την υπεραξία μεταβίβασης ακίνητης περιουσίας, τους τόκους, τα μερίσματα και την εκμίσθωση της ακίνητης περιουσίας του Ταμείου έσοδα, δεν πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της επιδίωξης αυτού για την εκπλήρωση του καταστατικού του σκοπού, αλλά αποτελούν έσοδα που προήλθαν από τα κεφάλαια και την ακίνητη περιουσία του και θεωρούνται, κατ' άρθρο 47 παρ. 2 του ν. 4172/2013, έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα, υποκείμενα για τον λόγο αυτό σε φόρο.

11. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 45 περ. γ του ν. 4172/2013, καθώς και κατά παραβίαση των άρθρων 4 παρ. 5, 22 παρ. 5, 78 παρ. 1 και 109 του Συντάγματος, κρίθηκε ότι τα επίμαχα έσοδα δεν έχουν πραγματοποιηθεί κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του μη κερδοσκοπικού σκοπού του αναιρεσειόντος. Και τούτο, διότι το κεφάλαιο που σχηματίζεται από τις εισφορές των ασφαλισμένων τοποθετείται, προς διατήρηση της αξίας του, είτε σε λογαριασμούς είτε σε ακίνητα είτε σε λοιπές επενδύσεις, επομένως τα έσοδα από τις τοποθετήσεις αυτές προστίθενται στο ασφαλιστικό κεφάλαιο, ώστε το αναιρεσειόν να είναι σε θέση να εκπληρώνει τον σκοπό του στο διηνεκές. Προς θεμελίωση του παραδεκτού του λόγου κατ' άρθρο 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι δεν υπάρχει νομολογία επί του νομικού ζητήματος κατά πόσο τα έσοδα του αναιρεσειόντος από μισθώματα ακινήτων, τόκους καταθέσεων και μερίσματα, ακίνητα, καταθέσεις και τίτλους, στους οποίους έχει τοποθετηθεί η περιουσία του, πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του καταστατικού του σκοπού και, επομένως, απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος κατ' άρθρο 45 περ. γ του ν. 4172/2013. Ο ισχυρισμός αυτός είναι βάσιμος, δεδομένου ότι επί του ως άνω νομικού ζητήματος, δεν υφίσταται, πράγματι, νομολογία. Επομένως, ο σχετικός λόγος προβάλλεται παραδεκτως, περαιτέρω δε και βασίμως, ενόψει και των εκτεθέντων στη σκέψη 9. Και τούτο, διότι τα εν λόγω έσοδα, τα οποία προέρχονται από περιουσία που έχει προκύψει από την αξιοποίηση, διαχρονικά, του ασφαλιστικού κεφαλαίου του ΤΑΠΕΤΕ προς τον σκοπό της διασφάλισης της βιωσιμότητάς του, αποτελούν, κατά ρητή πρόβλεψη του Καταστατικού του (άρθρο 4 περ. Γ της Φ.80000/30226/1366/14.1.2004 κοινής υπουργικής απόφασης) πόρους που χρησιμοποιεί

για να χρηματοδοτήσει τις καταβαλλόμενες από αυτό εφάπαξ παροχές προς τους ασφαλισμένους του. Επομένως, συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 45 περ. γ' του ν. 4172/2013, έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη εκπλήρωσης των καταστατικών του σκοπών και δεν αποτελούν αντικείμενο του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και οντοτήτων, χωρίς να ασκεί επιρροή το γεγονός ότι οι παροχές αυτές έχουν αμιγώς ανταποδοτικό χαρακτήρα, ο οποίος δεν αποκλείει την περιορισμένη συμβολή και άλλων πόρων στον σχηματισμό του ασφαλιστικού κεφαλαίου.

[...]»

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος¹.

Επειδή η συμβολή της νομολογίας και δη της παγίας, στη διάπλαση δικαίου και ιδίως υπό τη μορφή της ιδιαίτερας ερμηνείας ορισμένης νομικής διατάξεως, συνιστά σημαντικό παράγοντα της προαγωγής και της ασφάλειας του δικαίου. Ειδικότερα, η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, καθορίζοντας κάθε φορά «τι ισχύει κατά νόμο» στις αμφισβητούμενες περιπτώσεις, με βάση το Σύνταγμα και τους κείμενους διοικητικούς νόμους, που ρυθμίζουν τις ενέργειες των διοικητικών οργάνων, παρέχει ασφαλή ερμηνευτικά στοιχεία των νόμων αυτών και εισάγει ασφαλή κριτήρια για τα διάγνωση της νομιμότητας της δράσεως της δημοσίας διοικήσεως στις ανάλογες μελλοντικές περιπτώσεις². Στο πλαίσιο αυτό η Διοίκηση, ενεργούσα ως χρηστή διοίκηση στα πλαίσια ενός κράτους δικαίου, ενδείκνυται να ακολουθεί την ερμηνευτική νομική λύση, που έχει δοθεί για το συγκεκριμένο ζήτημα από την νομολογία, και δη την παγία του ανώτατου δικαστηρίου³.

Επειδή στο ενδικοφανές στάδιο, η Διοίκηση έχει την ευχέρεια αλλά και την υποχρέωση να διερευνά εν πρώτοις το νομικό καθεστώς υπό το οποίο εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη και

¹(πρβλ. Ε. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 11^η Έκδοση, 2001, σελ. 91 επ.)

² (πρβλ. Γ. Παπαχατζής, ο.π, σελ. 156)

³ Συναφώς, πρβλ το πρακτικό αριθμ. 5633/2015 της Διοικητικής Ολομέλειας του ΝΣΚ, με το οποίο γίνεται υπόδειξη στη Διοίκηση να μην εμμένει στην εφαρμογή διατάξεως νόμου, η οποία κρίθηκε αντισυνταγματική από την Διοικητική Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι και την τυπική κατάργησή της. Ομοίως, με την γνωμοδότηση ΝΣΚ 154/1998 έγινε δεκτό ότι η Διοίκηση, ως διοίκηση ενός κράτους δικαίου, οφείλει να συμμορφώνεται με την νομολογία του ΣΤΕ, περί αντισυνταγματικότητας διατάξεων νόμου, μολοντί οι αποφάσεις αυτές παράγουν δεδικασμένο μόνο για τις υποθέσεις επί των οποίων έκριναν.

να μνημονεύει τις διέπουσες τη διοικητική υπόθεση διατάξεις. Ακολούθως, αν κριθεί απαραίτητο, προβαίνει σε ερμηνεία των σχετικών διατάξεων κι επί τη βάσει αυτής της ερμηνείας απαντά σε καθένα από τους ισχυρισμούς που επικαλείται ο ενδιαφερόμενος⁴. Σύμφωνα δε με την απόφαση υπ' αρ. 1478/2023 του ΣΤΕ «...Ειδικότερα, έχει κριθεί ότι η ενδικοφανής διαδικασία του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 σκοπεί στην επανεξέταση από τη φορολογική διοίκηση των ζητημάτων που εγείρονται από τον φορολογούμενο σε σχέση με ορισμένη πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του, ώστε είτε να επιλυθεί το πρόβλημα, ταχέως, από την ίδια τη Διοίκηση είτε, τουλάχιστον, να εκκαθαριστούν επαρκώς τα λυσιτελώς τιθέμενα νομικά ή/και πραγματικά ζητήματα, προκειμένου, αφενός, να μην επιβαρύνεται ασκόπως ο φόρτος των δικαστηρίων και, αφετέρου, να εξυπηρετείται η οικονομία και η αποτελεσματικότητα της οικείας ένδικης διαδικασίας επίλυσης της διαφοράς και του ασκούμενου στο πλαίσιο της ελέγχου του διοικητικού δικαστηρίου».

Επειδή εν προκειμένω ως αναφέρθηκε στο ιστορικό της υπόθεσης το προσφεύγον Ταμείο με την ηλεκτρονικώς κατατεθείσα αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων φορολογικού έτους 2024, συνυπέβαλε ρητή, ειδική κι αιτιολογημένη επιφύλαξη, κατ' άρθρο 24§1 του ν.5104/2024 (ΚΦΔ), με την οποία αιτήθηκε την αναγνώριση ως αφορολόγητων του συνόλου των δηλωθέντων κερδών και εσόδων από την κινητή και ακίνητη περιουσία του (εισοδήματα από ακίνητη περιουσία, από κεφάλαιο, από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου κλπ) ύψους 15.877.008,93 € δεδομένου ότι αυτά συνιστούν έσοδα που πραγματοποιήθηκαν κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού του. Η υπό κρίση επιφύλαξη κατατέθηκε ηλεκτρονικά στο ΚΕΦΟΔΕ Αττικής και έλαβε κωδικό αιτήματος Με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας των ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή στο ΚΕΦΟΔΕ Αττικής της δήλωσης επιφύλαξης, απορρίφθηκε σιωπηρά η επιφύλαξη του Νομικού Προσώπου σχετικά με την με αριθμό υποβληθείσα αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2024, και συγκεκριμένα με την καταχώριση σε αυτήν συνολικών φορολογητέων κερδών ύψους 15.877.008,93 €.

Το προσφεύγον Νομικό Πρόσωπο, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να εξαφανισθεί ή άλλως να τροποποιηθεί η τεκμαιρόμενη (σιωπηρή) απόρριψη, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι τα έσοδα που έχουν προκύψει από την επενδυτική στρατηγική του Ταμείου και προέρχονται από την αξιοποίηση του ασφαλιστικού του κεφαλαίου δεν μπορεί να θεωρηθεί άσκηση εμπορικής δραστηριότητας, αλλά μέρος της αναγκαίας διαχείρισης των κεφαλαίων του Ταμείου κατά την επιδίωξη του σκοπού του, δεδομένης της κατάργησης οποιασδήποτε οικονομικής ενίσχυσης

⁴ (πρβλ. Μ. Πικραμένου, *Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων και ο ακυρωτικός δικαστικός έλεγχος*, εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2012, σελ. 129-133)

από το κράτος. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του, επικαλείται την με αριθμό 1733/2024 απόφαση του ΣτΕ, σύμφωνα με την οποία γίνεται δεκτό ότι τα έσοδα του Ταμείου Αυτασφάλειας Προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΤΑΠΕΤΕ) που προέρχονται από περιουσία που έχει προκύψει από την αξιοποίηση, διαχρονικά, του ασφαλιστικού του κεφαλαίου προς τον σκοπό της διασφάλισης της βιωσιμότητάς του, αποτελούν, κατά ρητή πρόβλεψη του Καταστατικού του πόρους που χρησιμοποιεί για να χρηματοδοτήσει τις καταβαλλόμενες από αυτό εφάπαξ παροχές προς τους ασφαλισμένους του. Επομένως, συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 45 περ. γ' του ν.4172/2013 (ΚΦΕ), έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη εκπλήρωσης των καταστατικών του σκοπών και δεν αποτελούν αντικείμενο του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και οντοτήτων.

Επειδή στο καταστατικό του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων ΝΠΙΔ (ΤΕΑΥΕΤ– ΝΠΙΔ)», που καταρτίστηκε με το υπ' αριθ. /06.02.2013 συμβολαιογραφικό έγγραφο του Συμβολαιογράφου και εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. Φ..... /22.02.2013 απόφαση του Υπουργού εργασίας, κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας, ορίζεται ότι:

«[...]

Η πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση (Κλαδικό Σωματείο) με την επωνυμία «.....» και η δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «.....» (Ο.Ι.Υ.Ε.), όπως εκπροσωπούνται, ζήτησαν τη σύνταξη και υπογραφή της παρούσης πράξεως, προκειμένου όπως προβούν κατά τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 36 του Ν. 4052/2012 (Φ.Ε.Κ. 41Α /1–3–2012) σε αυτοδίκαιη εκ του νόμου μετατροπή του «Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων» (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Τ.) του Ν.Π.Δ.Δ. «Ταμείο ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ) 8759 Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα» (Τ.Ε.Α.Ι.Τ.) σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου υποχρεωτικής ασφάλισης με την επωνυμία «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων Ν.Π.Ι.Δ.» (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Τ. – Ν.Π.Ι.Δ.) κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του Ν. 3029/2002 (Φ.Ε.Κ. 160Α /11–7–2002) και των κατ' εξουσιοδότηση των άνω νόμων εκδοθεισών Υπουργικών Αποφάσεων από το Κοινοτικό Δίκαιο που ενσωματώνεται στην Εθνική Νομοθεσία και από τους ακόλουθους όρους και συμφωνίες, οι οποίοι αποτελούν το καταστατικό του που έχει ως ακολούθως:

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΡΟΦΙΜΩΝ Ν.Π.Ι.Δ. (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Τ. – Ν.Π.Ι.Δ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι: ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αυτοδίκαιη εκ του νόμου μετατροπή του «Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων» (ΤΕΑΥΕΤ) του Ν.Π.Δ.Δ. «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ)» σε Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων Ν.Π.Ι.Δ.» (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Τ. – Ν.Π.Ι.Δ.).

Άρθρο 1: Ίδρυση–Επωνυμία–Έδρα–Σφραγίδα

1. Με το παρόν καταστατικό, ο «Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων» του Ν.Π.Δ.Δ. «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα» μετατρέπεται αυτοδίκαια σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων Ν.Π.Ι.Δ.» (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Τ. – Ν.Π.Ι.Δ.), καλούμενο εφεξής και χάριν συντομίας «Ταμείο». Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου η επωνυμία μπορεί να μεταφράζεται και στη γλώσσα της χώρας με την οποία αυτό συναλλάσσεται. Ειδικά για την αγγλική η επωνυμία του θα είναι «.....».

2. Το Ταμείο ιδρύεται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των Ν. 4052/2012 και Ν. 3029/2002, τις σχετικές κατ' εξουσιοδότηση των νόμων εκδοθείσες Υπουργικές Αποφάσεις και το παρόν καταστατικό, και υπόκειται στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και στον έλεγχο της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

3. Η έδρα του Ταμείου είναι ο Δήμος Αθηναίων.

4. Η σφραγίδα του Ταμείου φέρει κυκλικά την επωνυμία του και στο κέντρο το έτος ίδρυσής του (2013).

Άρθρο 2: Σκοπός ίδρυσης και λειτουργίας

1. Το Ταμείο έχει ως σκοπό την παροχή επαγγελματικής ασφαλιστικής προστασίας στους ασφαλισμένους και δικαιούχους των παροχών για τους ασφαλιστικούς κινδύνους γήρατος, αναπηρίας και θανάτου. Για τον σκοπό αυτό χορηγεί παροχές σε χρήμα που καταβάλλονται περιοδικώς.

2. Προς επίτευξη του σκοπού του Ταμείου συνίσταται σ' αυτό Κλάδος Σύνταξης που χορηγεί τις παροχές του Ταμείου στους ασφαλισμένους με την πλήρωση των αντίστοιχων προϋποθέσεων, όπως αυτές προβλέπονται στο παρόν καταστατικό.

Άρθρο 3: Διάρκεια και λύση

Το Ταμείο ιδρύεται για αόριστο χρόνο και λύεται κατά την εκ του νόμου προβλεπόμενη διαδικασία.

Άρθρο 4: Ασφαλιστέα πρόσωπα και υπαγωγή

1.1. Στην ασφάλιση του Ταμείου μεταφέρονται αυτοδίκαια από την έναρξη λειτουργίας αυτού όλοι οι ασφαλισμένοι του μετατρεπόμενου Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων (ΤΕΑΥΕΤ) του Τ.Ε.Α.Ι.Τ..

1.2. Στην ασφάλιση του Ταμείου υπάγονται υποχρεωτικά:

α) όλοι οι απασχολούμενοι στα παντοπωλεία, εδωδιμοπωλεία, οινοπαντοπωλεία, στις επιχειρήσεις υπεραγοράς (σούπερ μάρκετ), στα καταστήματα τροφίμων–φρέσκων, νωπών ή κατεψυγμένων καθώς και βιολογικών προϊόντων και ειδών υγιεινής διατροφής, στις επιχειρήσεις χονδρικής και λιανικής εμπορίας και διανομής κονσερβών και, γενικά, τυποποιημένων και νωπών ή διατηρημένων ειδών διατροφής, στα πρατήρια βιομηχανιών και βιοτεχνιών ειδών διατροφής, στις επιχειρήσεις εμπορίας και διανομής χονδρικά και λιανικά τυριών, λιπών και βουτύρων, γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλαντικών, ελαίου και ελαιών, δημητριακών, αλεύρων, μπαχαρικών, στα καφεκοπτεία και στις επιχειρήσεις επεξεργασίας και εμπορίας καφέ και ξηρών καρπών και λοιπών συναφών ειδών της περιοχής Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων (Ν. Αττικής πλην νήσων).

β) οι Καταστηματάρχες χονδρικής και λιανικής πώλησης ειδών εμπορίου τροφίμων, όπως στην ανωτέρω παράγραφο περιγράφονται. Στις επιχειρήσεις που λειτουργούν ως εταιρείες ασφαλίζονται οι ομόρρυθμοι εταίροι των προσωπικών εταιρειών, οι διαχειριστές της Ε.Π.Ε., οι Διευθύνοντες Σύμβουλοι και οι Συμπράττοντες Σύμβουλοι των Α.Ε.

Επίσης στην ασφάλιση υπάγονται οι ετερόρρυθμοι εταίροι των ετερορρύθμων εταιρειών, οι εταίροι των Ε.Π.Ε. και τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Α.Ε., εφόσον δεν είναι ασφαλισμένα, για οποιοδήποτε λόγο, σε άλλο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης. Ειδικά τα μέλη Δ.Σ. Α.Ε. ασφαλίζονται ως ανωτέρω, εφόσον είναι μέτοχοι της Α.Ε. σε ποσοστό τουλάχιστον 5%.

Κατά την ασφάλιση των προσώπων του εδαφίου (β) ο χρόνος υπαγωγής δύναται να αναδράμει μέχρι πέντε (5) έτη, εφ' όσον η επιχείρηση λειτουργεί συνεχόμενα χωρίς διακοπή σ' αυτό το χρονικό διάστημα και εφόσον οι ασφαλιζόμενοι δεν έχουν υπερβεί το 55ο έτος της ηλικίας τους.

2. 1. Για τους ασφαλισμένους με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, η εγγραφή στο Ταμείο γίνεται αυτοδίκαια με την πρόσληψή τους μέσω της μηνιαίας κατάστασης που αποστέλλει στο Ταμείο ο εργοδότης τους.

2.2. Για τους καταστηματάρχες, εργοδότες ασφαλισμένους, η εγγραφή στο Ταμείο γίνεται με κατάθεση αίτησης εγγραφής, η οποία υποβάλλεται σε έντυπο του Ταμείου, όπου αναφέρονται και τα αναγκαία συνυποβαλλόμενα δικαιολογητικά. Σε περίπτωση μη υποβολής αίτησης η εγγραφή γίνεται αυτοδίκαια από το Ταμείο.

3. Κάθε εργαζόμενος ασφαλίζεται υποχρεωτικά στο Ταμείο χωρίς να απαιτείται η συμμετοχή του σε συνδικαλιστική οργάνωση ή επαγγελματική ένωση εργαζομένων.

4. Στο Ταμείο δύναται να ασφαλίζεται προαιρετικά το προσωπικό αυτού.

5. Το Ταμείο υποχρεούται στην τήρηση μητρώου ασφαλισμένων.

[...]

Άρθρο 25: Πόροι του Ταμείου

1. Πόροι του Ταμείου είναι:

α) Η εισφορά του ασφαλισμένου, η οποία ορίζεται σε ποσοστό 3% επί των πάσης φύσεως αποδοχών και μέχρι του ποσού των 5.546,80 ευρώ για όλους τους ασφαλισμένους, πέραν των οποίων δεν υπολογίζονται εισφορές. Τα ανώτατα αυτά όρια ασφαλιστέων αποδοχών αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου. Η αύξηση αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το ποσό που αναλογεί στο ποσοστό αύξησης των συντάξεων για το έτος αυτό.

β) Η εισφορά του εργοδότη επί των ιδίων ως άνω αποδοχών ορίζεται σε ποσοστό 3%.

γ) Η εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου 6% (3%+3%) των ασφαλισμένων αυτοαπασχολουμένων (εργοδοτών καταστηματάρχων). Η εισφορά αυτή υπολογίζεται επί των τεκμαρτών μηνιαίων αποδοχών του τις οποίες επιλέγει ο ασφαλισμένος από την κατάσταση των ασφαλιστικών κλάσεων του Ι.Κ.Α. με μη ανακλητή δήλωσή του υποβαλλομένη άπαξ στο Ταμείο κατά την υπαγωγή του στην ασφάλιση. Στην περίπτωση της αυτοδίκαιης εκ του Ταμείου υπαγωγής στην ασφάλιση εργοδότη καταστηματάρχη και κατάταξή του σε κατώτατη ασφαλιστική κλάση, δικαιούται ο ασφαλισμένος εντός εξαμήνου από την γνωστοποίηση της ασφάλισής του να υποβάλλει άπαξ μη ανακλητή αίτηση αλλαγής τεκμαρτού μισθού. Οι εισφορές καταβάλλονται δέκα τέσσερις (14) φορές τουλάχιστον ετησίως.

δ) Οι πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου.

ε) Οι αποδόσεις κεφαλαίων και αποθεματικών.

στ) Οι Δωρεές–κληροδοτήματα υπέρ του Ταμείου και κάθε έσοδο από χαριστική αιτία.

ζ) Πρόσθετα τέλη καθυστέρησης καταβολής εισφορών

2. Οι εισφορές προς το Ταμείο επανεξετάζονται στην έναρξη κάθε οικονομικής χρήσης ή όποτε κρίνεται απαραίτητο και μεταβάλλονται και αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, με πλειοψηφία των 2/3 των μελών, μετά από Αναλογιστική Μελέτη και σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, με σκοπό την κάλυψη των υποχρεώσεων και των λειτουργικών εξόδων του Ταμείου κατά την παράγραφο 16 του άρθρου 7 του Ν. 3029/2002. Κάθε σχετική μεταβολή ή αναπροσαρμογή πρέπει υποχρεωτικά να κοινοποιείται στο εποπτεύον Υπουργείο.

3. Η είσπραξη των πόρων (πλην των εισφορών) του Ταμείου ενεργείται με καταβολή σε τραπεζικό λογαριασμό του Ταμείου.

[...]

Άρθρο 29: Κανόνες ασφαλιστικής τοποθέτησης και επενδύσεων

Οι επενδύσεις του συνόλου των κεφαλαίων του Ταμείου διέπονται από τις αρχές της συνετής–συντηρητικής διαχείρισης, της διασποράς και της ποιότητας των επενδυτικών επιλογών, ώστε να επιτυγχάνεται η ασφάλεια, η αποδοτικότητα και η ευκολία ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου. Ο βαθμός επικινδυνότητας του επενδυτικού χαρτοφυλακίου

παρακολουθείται από το Διοικητικό Συμβούλιο. Γενικότερα το Ταμείο ως προς τους επενδυτικούς κανόνες, λειτουργεί με βάση τα οριζόμενα στην παρ. 15 του άρθρου 7 του Ν. 3029/2002, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 3385/2005, στις εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις, στην υπ' αριθμ. Φ.Επαγγ.ασφ./οικ. 16/9- 4-2003 υπουργική απόφαση και στο Κοινοτικό Δίκαιο (οδ. 2003/41/ΕΚ), όπως ενσωματώνεται στην Ελληνική Νομοθεσία.

Άρθρο 30: Αποθεματικά

1. Το Ταμείο υποχρεούται στη δημιουργία αποθεματικών, το ύψος των οποίων αντανακλά τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, τις οποίες έχει αναλάβει έναντι των ασφαλισμένων και των δικαιούχων των παροχών, σύμφωνα με την αναλογιστική μελέτη, στην οποία αποτυπώνεται η σχέση των περιουσιακών του στοιχείων και των υποχρεώσεών του έναντι των ασφαλισμένων και των δικαιούχων των παροχών και κατά τους όρους του άρθρου 7 του Ν. 3029/2002 και της υπ' αριθμ. Φ. Επαγ. ασφ./οικ.16/9-4-2003 (ΦΕΚ Β' τ. 462/17-4-2003) υπουργικής απόφασης. Το μαθηματικό αυτό απόθεμα θα το καλύπτει το πιστωτικό υπόλοιπο του συνόλου των ατομικών λογαριασμών καθώς και του γενικού λογαριασμού του Ταμείου.

2. Η διαχείριση του αποθεματικού του Ταμείου ασκείται από το Διοικητικό Συμβούλιο με τη βοήθεια του Επενδυτικού Συμβούλου.

[...]

Άρθρο 57: Καθολική Διαδοχή

1. Το Ταμείο αποτελεί τον καθολικό διάδοχο του μετατρεπόμενου Τομέα του Τ.Ε.Α.Ι.Τ. και υπεισέρχεται αυτοδίκαια στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, καθώς και στις εκκρεμείς δίκες του.

[...]».

Επειδή λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω συνάγεται ότι η υπό κρίση περίπτωση του προσφεύγοντος νομικού προσώπου, αφορά όμοια περίπτωση όπως αυτή που κρίθηκε με την προαναφερθείσα Απόφαση του ΣΤΕ καθώς το προσφεύγον Ταμείο επιτελεί έργο κοινωνικής ασφάλισης έναντι συγκεκριμένων ασφαλιστικών κινδύνων (όπως είναι το γήρας, η αναπηρία, ο θάνατος), στο πλαίσιο του εν λόγω σκοπού παρέχονται κατά βάση περιοδικές παροχές (συντάξεις, κύριες και επικουρικές, μερίσματα, βοηθήματα) αλλά και εφάπαξ παροχές που χορηγούνται κατά τη συνταξιοδότηση. Εμπίπτει στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίοι οργανώνονται από το νομοθέτη ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, προερχόμενα από μετατροπή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου συνοδευόμενη από μεταφορά της περιουσίας τους στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, εφόσον τα τελευταία εξακολουθούν να αποτελούν φορείς υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον, δηλαδή, η υπαγωγή στην ασφάλισή τους είναι υποχρεωτική για τους ασφαλισμένους τους, οι οποίοι καταβάλλουν υποχρεωτικώς

ασφαλιστικές εισφορές ορισμένου ύψους, διέπονται δε οι εν λόγω ασφαλιστικοί φορείς από ειδικό κανονιστικό πλαίσιο. Ειδικότερα το προσφεύγον Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων (ΤΕΑΥΕΤ), του οποίου η έναρξη λειτουργίας ορίσθηκε για την 1^η Μαρτίου 2013, έχει, σύμφωνα με το καταστατικό του, μετατραπεί αυτοδίκαια από Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ), μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, βάσει των άρθρων 7§6,7 και 8 του ν.3029/2002. Με ρητή δε διάταξη του άρθρου 36 του ν.4052/2012 διατηρήθηκε η υποχρεωτικότητα της υπαγωγής στην ασφάλιση του Ταμείου. Το ΤΕΑΥΕΤ λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.4052/2012 και του ν.3029/2002, τις σχετικές κατ' εξουσιοδότηση των νόμων εκδοθείσες Υπουργικές Αποφάσεις και το καταστατικό του και τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και υπό τον έλεγχο της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Περαιτέρω, το ασφαλιστικό κεφάλαιο από το οποίο αντλούνται οι παροχές, σχηματίζεται κατά κύριο λόγο από εισφορές είτε των ασφαλισμένων είτε και του εργοδότη που τους απασχολεί και φέρει αμιγώς ανταποδοτικό χαρακτήρα. Η προστασία της βιωσιμότητας του οικείου ασφαλιστικού φορέα και η διασφάλιση της ακεραιότητας του ασφαλιστικού του κεφαλαίου εξασφαλίζεται και στην προκειμένη περίπτωση λαμβάνοντας αναγκαία μέτρα όπως μεταξύ άλλων και η προβλεπόμενη από το καταστατικό επανεξέταση και αναπροσαρμογή των ασφαλιστικών παροχών και εισφορών.

Σύμφωνα με το άρθρο 25 του Καταστατικού, Πόροι του Ταμείου είναι:

- α) Η εισφορά του ασφαλισμένου, η οποία ορίζεται σε ποσοστό 3% επί των πάσης φύσεως αποδοχών ...
- β) Η εισφορά του εργοδότη επί των ιδίων ως άνω αποδοχών ορίζεται σε ποσοστό 3%.
- γ) Η εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου 6% (3%+3%) των ασφαλισμένων αυτοαπασχολουμένων (εργοδοτών καταστηματαρχών)...
- δ) Οι πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου.
- ε) Οι αποδόσεις κεφαλαίων και αποθεματικών.
- στ) Οι Δωρεές–κληροδοτήματα υπέρ του Ταμείου και κάθε έσοδο από χαριστική αιτία.
- ζ) Πρόσθετα τέλη καθυστέρησης καταβολής εισφορών

Η απόφαση περί επένδυσης των εισφορών σε κινητές αξίες και ακίνητα από νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όπως εν προκειμένω αποτελεί το Ταμείο, δεν συνιστά εκδήλωση πλήρους διαχειριστικής ελευθερίας του. Αντιθέτως ως φορέας υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης και στο πλαίσιο του καταστατικού του και υπό τον έλεγχο του εποπτεύοντος οργάνου, προβαίνει σε επένδυση των εισφορών σύμφωνα με τις αρχές της συνετής–συντηρητικής διαχείρισης, της διασποράς και της ποιότητας των επενδυτικών επιλογών, με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 7§15 του ν.3029/2002 όπως τροποποιήθηκε, στη

σχετική υπουργική απόφαση του 2003 και στο κοινοτικό δίκαιο (Οδηγία 2003/41/ΕΚ), ώστε να επιτυγχάνεται η ασφάλεια, η αποδοτικότητα και με κύριο σκοπό την προστασία, ενόψει της διαπιστούμενης μεταβολής των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, του ασφαλιστικού κεφαλαίου από πληθωριστικούς και συναφείς κινδύνους που συνεπάγονται την απομείωση της αξίας του και επηρεάζουν, διασφαλίζοντας έτσι τη βιωσιμότητα των αποθεματικών του και την προστασία των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων, και τη δυνατότητά του να εκπληρώνει στο διηνεκές και με ίδιους, καταρχήν, πόρους, δηλ. χωρίς κρατική χρηματοδότηση, τον προστατευόμενο στο Σύνταγμα καταστατικό του σκοπό, δηλαδή τη χορήγηση κοινωνικοασφαλιστικών παροχών.

Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, και στην υπό κρίση περίπτωση το προϊόν των επενδυτικών του δραστηριοτήτων, περιλαμβάνεται, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού του Ταμείου, μεταξύ των πόρων του, μέσω των οποίων εκπληρώνει τον καταστατικό του σκοπό, εντασσόμενο στο ασφαλιστικό του κεφάλαιο.

Επειδή λαμβάνοντας υπόψη την κρίση της πρόσφατης προαναφερθείσας νομολογίας οι πρόσοδοι από την (κινητή και ακίνητη) περιουσία του Ταμείου, τα οποία προέρχονται από περιουσία που έχει προκύψει από την αξιοποίηση, διαχρονικά, του ασφαλιστικού κεφαλαίου του ΤΕΑΥΕΤ προς τον σκοπό της διασφάλισης της βιωσιμότητάς του, αποτελούν, κατά ρητή πρόβλεψη του Καταστατικού του πόρους που χρησιμοποιεί για να χρηματοδοτήσει τις καταβαλλόμενες από αυτό περιοδικές παροχές προς τους ασφαλισμένους του. Επομένως, συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 45 περ. γ' του ν.4172/2013 (ΚΦΕ), έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη εκπλήρωσης των καταστατικών του σκοπών και δεν αποτελούν αντικείμενο του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και οντοτήτων και ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος Ταμείου βασίμως προβάλλεται και γίνεται αποδεκτός.

Αποφασίζουμε

Την **αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 03.11.2025 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του νομικού προσώπου με την επωνυμία και ΑΦΜ κατά της τεκμαιρόμενης (σιωπηρής) απόρριψης της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΔΕ Αττικής επί του με κωδικό αιτήματος επιφύλαξης κατ' άρθρο 24§1 του ν.5104/2024 (ΚΦΔ) και την εκ νέου εκκαθάριση της υποβληθείσας δήλωσης λαμβάνοντας υπόψη την επιφύλαξη του προσφεύγοντος Ταμείου.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΪΔΑΝΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.